

Húsvét

Invitational slam

VARGA IMRE

Világunk steril, de piszkos.
Hiába támadt fel Krisztus.
Hallod most, hogy: *Chrisztosz voszkrész.*
De földön maradt, mi elvész.
Minden napunk rossz jelet vés.
Vakmedrünk a pótcselekvés.

Virágzik a kányazsombor.
Pohárban pimpós a rossz bor.
Dőlnek el szép szál legények.
Golgotás üvöltés, ének.

Magad ki vagy s mit cselekszel?
Honnan jössz, hová igyekszel?
Hová a rád bízott testtel,
lelkedet törő kereszttel?

Nevedre s múltra szegezve –
ilyképp csak lator lehetsz te.
A világ steril, de piszkos.
A világ?

Aki szól itt s most.

Motyog, hogy *Isztinu voszkresz.*
De bármit mondhat, csak rossz lesz.

Keresztre, *mostra* szegezve.
Mindennek tere lehetsz te.
A dolgok forrása, célja.
Fényre csapó kard acélja –
villanása, hogy elérted,
ami volt mindig egészed,
s hogy ebben megvan a részed.

Meghalt a magadnak vélt test.
Isztinu... túl vagy a szón is.
A csenddel lettél valódibb.
Gyász után itt van az ünnep:
Aki vagy, el sose tűnhet.

2020. május 7.